

Observatoriu ese de doue ori in
septemana, Mercuria si Sambata.

Pretiulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis u post'a in lainsrul monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. seu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. seu 11 franci. — Numeri singurati se dau cate cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu VI

Nr. 5.

Sibiu, Mercuri 19/31 Januariu.

1883.

Abonamentu nou la „Observatoriulu”

pe semestrulu 1-lea din anulu alu VI-lea, carele se incepe din 1/13 Januariu 1883 si ese regulatu de doue-ori pe septemana, in unele casuri si cu suplemente.

Pretiulu este insemnatu de asupra si alaturea cu titlulu, adeca in lainsrul monarchiei pe 6 luni 4 fl. v. a., pe 12 luni 8 fl. v. a. In afara de monarchia 11 franci pe 6 luni, 22 franci pe 12 luni.

Espeditiunea prin posta e cu atatu mai regulata, cu catu liniile postelor se inmultiescu pe fiacare anu in tote regiunile si directiunile, spre mare comoditate a publicului.

Ori-ce reclamatiune se se faca celu multu in optu dile, spre a se inplini in regula.

Fiiindu-cà nu ne convine a tipari prea multe exemplarie de prisosu, amu regulatu totusi editiunea asia, ca pana la 3/15 Februarie se potemu sierbi cu toti Nrii incepentu dela 1 cu atatu mai virtosu acum, in aceasta epoca agitata forte, atatu in tiéra la noi, catu si in afara.

Celu mai usioru modu a prenumerá este prin mandate (asemnatiuni, (banquette) postali. Dara adressesle se fia scrise exactu pe cuponulu banquettei in dosu. A se adressá de a dreptulu catra redactiune: Sibiu, in Transilvania Piatra mica 27.

Inceu, dara siguru.

Repetim ceea ce diseramu si in Nr. preced., ca este greu a strabate pe calea pressei cu midiulice mici, prin opiniunea publica a poporului inaintate, pentru-cà se o coregi si se dai informatiuni adeverate si exacte despre starea nostra. Numai acei romani, cari ca si noi au avutu si au ocazioni catu bune catu si sinistre de a se intorce mai de multe-ori prin strainatate — qui mores hominum multorum vidi et urbes — potu se cunoscă sum'a ideilor false, scalciate si absurde, pe care le au alte popora despre romani ca poporu si ca natiune, despre limb'a, de patri'a, de religiunea nostra. Nu numai se intempla de nenumerante-ori ca se te intrebe, daca „Rumunen” sunt Romaei (adeca greci) si daca Walachen, Wlachen sunt vreo rassa turcesca si religiunea loru mohamedana; altii erai voru se afe daca Carpatii sunt totu una cu Caucasus si ca Wlachii au se sufere multe rele dela Cercassiani. In Frankfurt s'a intemplatu intru o adunare de filologi, ca Transilvania se o caute pe la Dalmatia, era unu altu barbatu cu creerii incarcati de scientia ne intrebă, ca pe la noi cum o ducemu cu turci. Li s'a respunsu, ca aici de multu nu mai avemu turci mohamedani, ci numai turci crestinat.

Dupa anulu 1848 sute de emigranti exilati din patri'a loru se impartisera intre Paris, Dresda, Neapole, Constantinopole, unii si la Londra; pretotindeni acei nefericiti cercau, buna-ora ca si polonii, ca si magiarii, se informedie, se faga propaganda in favorea natiunei si a patriei loru; dura siepte ani intregi abia au ajunsu ca se reverse puçina lumina preste impregiurările patriei loru. S'au mai cerutu alti douedieci de ani, inca si versari de sange, pentrucă dupa congresulu si conventiunea dela Paris se ajunga la resultatele congresului dela Berlin. Si inca cată cétia grósa mai stă concentrata intre noi si Europa!

Acesta stare a lucrurilor o au inaintea ochilor toti acei patrioti romani si alti barbati filo-romani, cari se incércă in dilele nostre mai multu decat cu candelu altadata, a se folosi de press'a periodica si de alte publicatiuni, mai virtosu in limbi universali, in care citescu multe milioane de ómeni, spre a ne face la lumea cea mare cunoscuti in tote respectele, neasemenat mai bine decat fu-seram pana acuma.

In cursulu anului espiratu anuntiaseramu activitatea ce a inceputu a se desvoltá in acésta directiune mai virtosu in Itali'a. Dupa multe incercari, dupace venerandulu Vegezzi-Ruscalla dela Turin incepuse cu patrudieci de ani inainte se prepare terenulu prin scrierile sale, éra in aceiasi timpuri Joanu Eliadu facea in patri'a sa barbatesce propaganda pentru limb'a si literatur'a italiana, de unde apoi s'a intemeiatu si catedra pentru aceeasi limba, in fine ajunseramu ca se vedemu in Rom'a si pe airea organe de publicitate deschise cu scopu de a face cunoscuti pe romani la italiani si vice-versa. Este necessitate de o intreprindere ca aceasta. Originea, ca si limb'a ne este in partea cea mai mare aceeasi, differim in se multu in educatiune, in modulu si gradulu culturei generale, in o multime de institutiuni, in influintele la care suntemu espusi dela poporale vecine sau conlocuitorie, ca-ci un ele sunt poporale de care se vedu inconjurati dacoromanii si cu totulu altele sunt dialectele loru, differitoré forte de cele invecinate Italiei, totu atatea impregiurari care au influintia adesea decisiva si asupra caracterelor. Adaogemu la acestea relatiunile climatice, cum si impregiurarea, ca Itali'a isolata din trei parti prin mare de catra alte popora, nu a fostu espusa asia necurmatu la influintele vecinilor ca Daci'a, in care puritatea nationala fu aparata in vechurile barbarilor si in tote timpurile mai multu numai prin muntii si prin codrii neamblati, cari au fostu adeveratii conservatori ai elementului nostru, cetati eterne, fortificate de insusi Ddieu.

Nu mai vorbim acela inca si de inaltele interese de natura politica, care ne impunu, anume noue daco-romanilor in modu imperiosu nu numai invenirea cu de adinsulu a limbilor neolatine si a celei latinesci, ci si studiare de aproape a tuturor institutiunilor, pe care se afla intemeiate staturile neolatine; dara si mai imperiosa e datoria nostra de a ne face catu se poate de bine cunoscuti noi insi-ne la poporale neolatine, asia cum suntemu, buni rei, cultivati necultivati, nu numai precum ne afiam astazi, dara si cum amu fostu intru 1750 de ani; din Alpi si Apennini pana in Vogesi si Pirenei se ne cunoscă tota lumea.

Diariulu „La Confederatione latina” fundat in a. 1882 in Rom'a de catra unu domnu senatoru alu Italiei si cu zelos'a conlucrare a catrorva literati distinsi din Romani'a, petrunde numai cu greutate printre romani. Nu ne miram tare de recela celor cari nu cunoscu limb'a italiana, de si nu e nici-o maiestria a o invenia in 2—3 luni; este in se paratoriu candu astazi, ca publicatiune precum este si acesta, nu se comanda nici macaru pentru casine, societati de lectura, bibliotece publice, nici macaru atata!

Totu in Rom'a on. dn. C. Mitileneu, carele petrece de 12 ani in acea capitala, a fundat cu acelasiu scopu nobilu si departe vedetoriu „Corrispondenza politica dalla Romania”, cu doue simboluri romanesci alaturate sub titlu: „Ap'a trece, pietrile remanu” si „Romanulu nu pere”, éra de alaturea aplicate doue enuntatiuni forte semnificative dela doi barbati renomati, din care causa le si reproducemu aici in limb'a originale, dora ne vomu mai deda si noi cu ea mai virtosu acuma, candu scola slavofila se incércă se ia la gona latinitatea limbei romanesci, cu scopu de a'i conciliá geniului ei cu geniul dialectelor slave, intru o epoca, pe candu magiarismulu isi incércă poterile ca se o surpe din fundumentu.*)

*) Gli Italiani sanno che hanno coi Romeni comune la stirpe, entrambi conservarono nella loro lingua l'impronta gloriosa della maestà latina, e sanno che l'Italia deve alla sua minore sorella amore ed appoggio acciò ella possa sempre più progredire e compiere la bella missione di diffondere nelle nazioni a lei vicine la civiltà romana.

Vegezzi-Ruscalla, 7 aprile 1881.

È una fortuna pel mondo che, malgrado tante visitudini de' secoli e tanta marea di slavi, abbia

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie séu linia, cu litere merunty garnondu, la prim'a publicare cete 7 cr., la a doua si a treia cete 6 cr. v. a. si preste aerea 30 cr. de timbru la tesanru publicu.

Prenumeratiile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatiiile postei statului, addressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriulu” in Sibiu.

Scopulu acestei „Corrispondenza” e nu numai frumosu, dar si generosu. Ea se imparte gratis pe la tote ambasadele si ministeriele externe „per iscopo principale di presentare un breve, conciso e rapido resocoento dell andamento delle cose politiche, letterarie e commerciali in Romania.”

Intre acestea una din surprinderile cele mai placute ni se facu de curendu prin apellulu si program'a nouei publicatiuni periodice din Paris cu titlulu:

Revue de Monde latin.

Maretiulu scopu alu acelui diari este: A face ca poporale si tierile latine se fia cunoscute atatu dupa cum se afla ele in presentu, catu si dupa trecutulu loru, a investiga, a conciliá si apară diversele loru interesu, a prepară intre ele pe catu se va potea o uniune permanenta, a se preservă unele pe altele si a se ajută in progresulu loru materialu, intelectualu si moralu. Este in se oprita strinsu din actiunea ei ori-ce propaganda, fia religioasa (dogmatica) fia antireligioasa (atheistica); precum si ori-ce manifestatiune cu scopu de a provocă vreo schimbare a formei de gubernu in vreun statu etc.

La aceasta programa in se vomu reveni in Nr. viitoru.

Ungaria.

Cestiunea jidovésca din nou in dieta. Au emancipatu pe jidovi inainte cu 15 ani, le-au datu tote drepturile civili si politice, cu exceptiune de dreptulu casatorilor mestecate cu crestini. Atunci s'a disu ca voru se resplatésca pe jidovi, pentru-cà acestia in revolutiunea din 1848/9 au tinutu cu ei in contra dinastiei Habsburg-Lotaringia si pentru-cà totuodat se se arate liberali inaintea lumei europene, adeca dupa 77 de ani, de candu in Francia (1790) si dupa aceea in alte tieri se proclamasera tote drepturile Omului ca date lui dela Ddieu, nu dela ómeni. N'au trecutu cinci ani si a inceputu se le para la multi forte reu de acea emancipare a jidovilor, intocma precum le-a parutu reu mai la toti pentru legea nationalitatilor buna rea precum se vede, precum deplangu si mai jalescu nenumarati pentru desfintarea iobagiei, din care causa se si cauta diverse cali intortocate spre a o restaură sub alte forme necunoscute in tieri straine. Amu scí se mai numim inca si alte legi sau parti de legi liberali pe charteia, in fapta in se lovite chiaru de blastemulu celor ce le-au facut. Ací in se ne este vorba numai de legea emanciparei jidovilor.

Dupa agitatiuni de mai multi ani in pressa, in adunari, chiaru si in dieta dintr'unu periodu in altulu, dupa multe omoruri comise asupra jidovilor in tote tieri, in anulu trecutu preste doue mi de unguri din orasulu Tapolca si din impregiurime, cu cativa fruntasi inca si deputati inainte recursera la dieta cu o petitiune in care cereau revisiunea — mai exactu anularea — emanciparei jidovilor. Premitemu ací, ca pe catu este de latita in tiéra partid'a antisemitilor la tote nationalitatile si clascele locuitorilor, tocma pe atata de multi in proportiune sunt aparatori jidovilor in dieta. Antisemitii in se nu s'au lasatu pana n'au induplecatu pe presidu ca petitiunea dela Tapolca se se puna la ordinea dilei.

Scaramusiele antijidovesci se incepusera inca cu ocasiunea discussiunei celor treideci de petitiuni ale pretilor rom.-catolici („Obs.” Nr. 3); dara din 23 Jan. inainte se incinse intre oratori

potuto perdurare sul Danubio una razza latina, la quale in ciò stesso ci porge argomento ancora di più della tenacità del sangue latino.

(„La Nuova Carta d'Europa in relazione colle razze latine”, del senatore Enrico Amante — Torino, Vinciguerra, 1867, pag. 54).

o luptă care, comparata cu alte discussiuni fără seci și sarbede se pote numi una din cele mai instructive. De 1850 de ani, de cînd Is. Christosu predică în munte la căte cinci mii de omeni, jidovii nici-o dată nu sîi audisera înfruntari mai aspre și incriminari mai justificate, decât în acestea siedintele parlamentare din septembrie trecuta; dara nici reactionarii, fariseii și saduceii baptisi din Ungaria și Transilvania, nu sîi luara nici-o dată lectiuni mai bine meritate pentru perfidiilor lor de a vota legi liberali, însă cu rezervatiunea mentală de a insela cu ele pe Europa, în realitate însă a le falsifică, era la ocasiune bine venita a le să anula. Atâtă folosira acelea desbateri, că cine voiesc, pote se înveție multu din ele și opiniunea publică se se luminedie; dara sîrtea petitiunei dela Tapolca era scînta înainte; ea a mersu pe urmă celoru catholice: ad acta, si acum preotii ii potu cantă Requiem (Parastasu).

A u s t r i a.

Vien'a. Dn. Giers ministrul de externe al Russiei plecă în 28 Januarie din capitală monarhiei după patru zile că unu triumfatoriu. Nici principalele Bismark nu fusese primitu mai anterius ca mai multă parada, ospitalitate și cordialitate în Vien'a, decât se intemplă acăsta cu primul ministru al imperatului Russiei. Că d. Giers indată pe a două di a fostu invitatu la măsă Majestatice Sale împreună cu marele ambasadoru principale Lobanoff, că după aceea ospetie, tractele, seratele urmăre pe fiacare di, acestea sunt lucruri care se mai intemplă și altor barbati de statu; lumea politică însă pune temei pe alte impreguijari neasemenat mai importante, precum: audientiele neusită de lungi la Maiest. Sa, repetările sale conferenție de ore intregi cu ministrul nostru de externe comit. Kálnoky, amicabilă primire, visită și contravisită ce avă ministrul Russiei la archiducele Albrecht cunoscutu și declaratu amicu alu dinastiei russesci, cum și la altă cătiva archiduci austriaci. Tota lumea e convinsa, că dn. Giers nu a venit la Vien'a pentru pranduri și ospetie, de care escela să nu avea nici-o lipsă, dara a venit pentru că se cerce o bună intelegeră între Russia și Austro-Ungaria în căteva cestiuni de o nemarginită importanță pentru ambele monarchii. Asupra naturei cestiunilor lumea nu ar prea stă la indoilea, că-ci acele sunt cunoscute de mai înainte; ceea ce face bataia de capu, este că se scie modulu regularei loru prealabile, sau că se dicem asia, proiectul de regulare. Aceasta interesează cu totu dreptulu pe tota lumea. Se voru unii cele două Bulgariei intr'un singur statu? Cine se fia domnul prește Dunare dela Portile-de feru pâna la Sulin'a? Cine se mai domnește în Constantinopole? Se înaintează Austria pâna la Salonica? Se mai fia elementulu polonu în Galitia incuragiato de către Austria totu că pâna acum? În Serbia cine se preponderedie? Cabinetul Germaniei se va invoi la noile aranjamente din Vien'a? Statele apusene și mai virtosu Britani'a mare ce voru respunde la timpul seu? Deocamdata vedem numai atâtă, că în pressă magiara și în o parte a celei din Vien'a a intrat o frica pe atâtă de mare, pe cătu eră mai înainte insultele de multe în contra Russiei. Vai de noi, striga unele, éca aliantă austro-muscală incalzită imbrăcată.

R o m a n i a.

— Ministerul de resbelu decidiu a tramea tineri în Francia și Englîteră pentru a urma scolă navală, se publică spre cunoștință doritorilor că, în diu'a de 15 August 1883, se va tînă concursu în București, în localulu cercului militaru, înaintea unei comisii numite de ministeru.

Condițiile ce trebuesc indeplinite sunt cele următoare: a) Doritorii voru presenta cereri ministrului de resbelu (directia 4, arme speciale), însăcute de actul de nascere, de calitatea de român sau naturalizat român, cum și de certificate asupra studiilor facute. b) Cunoștințele ce concurantii trebuie să poseda, sunt cele coprinse în programul publicat în "Monitorul". c) Concurantii trebuie să aibă vîrstă dela 15—18 ani împlinită la 1 Januarie 1883. d) Concurantii voru prezenta comisiunii examinatore unu angajament din partea loru și a parintilor săi tutorilor, că după terminarea cursurilor și întorcerea în tierra voru servi 8 ani în activitate. e) Concurantii care voru reusi, se voru considera că angajați în armata pe diu'a intrareloru în scola,

înscriindu-se în controalele corpului flotilei, și după terminarea cu successu a cursurilor scolii navale se voru înainta la gradul de sublocotenentu. f) Terminul pentru care se trămu tineri în strainatate este de 4 ani, din cari 2 pentru cursurile scolii și 2 pentru practica imbarcându-se pe unu bastimentu care navighează. g) Pe totu timpul cătu acesti tineri voru fi în strainatate, voru avea o subvenție de 200 lei lunaru; în acăsta suma nu se va coprinde solda și accessoriile gradului dela dată înaintarei loru la gradul de sub-locotenentu; transportul pentru ducere și întorcere se va da de către ministeru. h) Tinerii ce se voru destina pentru Englîteră, voru trebui să cunoscă bine limbă engleză. i) Cererile concurrentilor se voru primi pâna la 30 Iuliu 1883.

— Gubernul austro-ungar a acordat, dice „Curierul financiaru“, o deplină amnistie tuturor ungurilor fugiti din tiară loru în anul 1860, pentru a nu fi înrolati în armata. Cei mai mulți unguri trecuseră muntii în tiară năstă.

— În diu'a de 8 ale curentei s-au protestat la tribunalul de Ilovo 20 de politie, și în diu'a de 10 alte 20.

— Balulu societății „Carpatii“ datu în saloul teatrului Daci'a a intrecutu ori-ce asteptare. Era atâtă de multă lume, cum de multu și nu de multe ori s'a pututu aduna în acelu salou. Regularitatea cea mai mare a domnitu în totu timpul dantiului. Amu observat cu multă placere și mandrie, că majoritatea domnelor și domnișoarelor purtă costumul tieranesc sau ardelenescu, care le siedea de minune și le dedea unu deosebitu farmecu. Frumosul dantiu „Romana“ a atrasu privirile și aplausurile generale și a fostu repetat de trei ori. Venitul a fostu bunu.

(„Timpul“.)

F r a n t i u z i r e.*

Considerată din totă punctele de vedere, activitatea, multă ori puțina, asia cum este, a poporului român, ne pare unu straniu câmpu de observație. Asia de puținu firésca, asia de puținu sigura este în totă manifestările ei, în cătu ne infatidă celu mai exceptional exemplu, între totă poporele luate la epoci analoge.

Multa treba, în inteleșul practicu și efectivu alu cuvîntului, nu facem noi România; atâtă insă cătu facem, n'are sporu.

Pentru a nu privi de cătu o singura față a harniciei năstă, vomu intra în studiul unui fenomenu cu totul particularu, de ordinea activitatii prin gândire literară.

Se scie că acelu genu alu cugetarei, are menire de viitoru intr'o națiune, care este înțemeiatu înainte de totă pe geniul propriu literar și artisticu alu acelei națiuni. Calitatele chiar deosebite, caracteristice, individuale ale unei literaturi facu meritulu și originalitatea sa.

Apoi, pe lângă geniul psihologicu, geniul de fondu, mai este inca, și de o importanță de asemenea superioară, geniul de forma, limbă în care se imbraca cu mai multă său mai puțina maestrie, concepție literară a autorului. Limbă trebuie înainte de totă se fia aceea, în care se exprima poporul către care se îndreptădea producția său producția literară. Numai sub aceste condiții — și îndeplinirea loru este cerută sub pedepsa de moarte literară — poate se se nasca și se înfloră opere de valoare, sanctoase, vrednice de a însemna unu gradu de progressu în evoluția gândirei naționale.

La noi în tierra, după atâtă și atâtă înriuriri straine, care din sferă politica au ridicat, său mai bine au intunecat și în sferă puținei năstă

*) Dupa ce în Nr. precedente amu datu locu la critică pessimista din nordul Transilvaniei, afăramu cu cale se reproducem după „Binele publicu“ din 11/23 Januarie și pe acăsta aproape desperata, de si în alta direcție, din regiunile meridionali ale României; rogăm apoi pe toti literati căti citește „Familia“ din Oradea-mare, că se nu trăca cu vedere a două anticritică literară a lui dr. profesorul Grigorius Silasi publicată în Nrii 1 et 2. Blandă și intelectuală este aceea anticritică. Se pare, că autorul ei a prevăzut fără nici-unu spiritu profeticu, că scola nouă lipsita de ori-ce principiu sanatosu, are se și dea ea insusi în capu. Amu fostu preparati și noi la o mică catastrofa, n'amu credutu înse că ea va veni asia curențu; credeam că va avea o viață celu puținu de 10 ani numerată dela criza din anul 1879 întemplată în Academia română. Cei din Jasi sunt pe aproape se nu se mai intelectuală în ale limbei cu cei din București, Compară scrierile și ve convingeti. Cadu mereu dintr-o ripă în alta. Într'aceea „noi și ei rugini“ se ascultau cu atenție lectiunile densilor și se astepțau rezultatul din urma.

Red. „Obs.“

în deosebire literare, după epoca pravoslavnică slava, după protipendistă epoca fanariotica grecă, după periodul latinomanu ultra stramosiescu singularu inspirat din similitudine scîntie de altmîntrele, înse prea archaică și nepotrivite cu mersulu logicu alu limbei și cugetarei românescă, acum suntemu prada înriurirei franceze, pe care o vomu deosebi prin cuvîntul frantiuzire, căci astă-di au ajunsu în paroxismul său, și se arată prin nîșce symptome înainte-mergătoare de strainismu.

Acăsta din urmă coplesire — căci coplesire este — se deosebesc de cele latente în urmatorul modu: înriurirea slava și grecă, care au lasat urmele vîi în limba și în moravuri, au fostu introdusa, propagată pe cale gubernativă politică, precum amu amintit mai susu; înriurirea său mai bine dorintă bine vedea de a vorbi și scrie chiaru latinescă, deca se pote în limbă lu Cicerone, a fostu plecată dintr'un nobilu avântu de renascere în sensul originei năstă de miladitia apropiată de marele trunchiu latinu; curentul francesc insă nu s'a comunicat mai multu pe calea moravurilor și a formelor de gândire importate din Francia în totu felul.

Două său trei generații acum, în marea majoritate a reprezentanților loru, își au facut de bine de reu educatia și cultură, în totalu și una și alta, pe malurile Senei. Intregul transportu de tineri ce s-au reintorsu în tierra, astu-fel pre-gătitii, fatalmente nu mai potu fi romani deplini. Cunoștințele, deprinderile, ideile fundamentale, gustul, felul de a gândi, limbă, punctul de vedere practicu, cu alte cuvinte, întrăga claviatura socială, psihologică și literară a individului a primit reflectul, impregnarea formelor francescă.

Alt-mîntrele nici că se putea: ce felu de romanu poate se fia acela, care din față a învețat frantiuzescă, care la vîrstă de 7 sau 8 ani a intrat în scările francescă, a studiatu limbă și literatură francesă, și-a facutu o cariera la universitatea francescă, era pe lângă aceste totă a primitu caracteristică, unitatea de măsură a tuturor lucrurilor selon la mode française, modulararea gândirei, tonul și coloritul parisianu, moravurile unui popor cu altu progressu, cu alti factori sociali, cu altu geniu naționalu de cătu progressul, factorii sociali și geniul românesc?

Repusul la aceasta întrebare este neîndoelnicu. Ne aflam prin urmare în fața unui mare stratum socialu de Români neromâni. Această, o data reintegrată în tierra, fără cunoștințe temeinice de istorie și trecutul patriei loru, căci vîcălul lui Ludovicu alu 14 nu le-a datu nici privilegiu nici timpul de a o studia, nici atrasi de acelu magnetu puternic alu traiului de aproape între ai sei, fără alte legături de cătu aceea că își au parintii și mosile în tierra romanescă, candu își propună de a lucra, candu, insufletiti de framântarea gândirei vine trebuință de ași spune negru albu ideile, atunci nu mai potu scrie romanesce, căci nici sciu nici simtu romanesce, era daca scriu, sunt nevoiți a traduce din franciusescă propriu loru cugetare.

In acestu modu, productiunile loru literare frantiuzesci, potu imbogăti literatură francesă, daca scrierile ajungă pâna în Francia și capata acolo dreptu de cetate, nu potu însă aduce nici celu mai micu folosu limbei și literaturii naționale, fiindu alcatuite în limba străină.

Éar daca scriu romanesce, traducându-si precum amu spusu cugetarea, valoarea acelor opere nu este de mare priere pentru noi, căci neplăcându din istoricul intimu romanesc, sufletu străinu în corpul român, nu potu fi de cătu efemere și neinsemnat.

Aceste au fostu observații ce ni s-au sugerat cu ocazia apariciunii unei reviste hebdomadare „La Vie Roumaine“, scrisă în limbă francesă, alu carei primu numeru pîrta data de 25 Decembrie 1882.

Devisă sa este: „fais ce que dois, advienne que pourra“ adică: fa ce esti datoru a face, în temple-se ori-ce.

Se vedem daca intrădeveru revistă în cestiu face ceea ce este datore a face.

(Va urmă.)

S i t u a t i u n e a p o l i t i c a i n a f a r a .

Vediuramu sub rubrică Austriei, că în cele patru zile cătu a statu ministrul Russiei în Vien'a, tota lumea europeană avă cause prea de ajunsu, că se se ocupe forțe de aproape cu totu ce se intemplă în regiunile superioare ale acelei capitale. Cu totă acestea mersulu evenimentelor din Paris nu a fostu si nu e perdatu nici pe unu momentu din vedere.

Locu deschisu.*)

Sabesiu, in 25 Januariu 1883.

Gefährlich ist's, den Leu zu wecken,
Vorherlich ist des Tiegens Zahn;
Jedoch der schrecklichste der Schrecken,
Das ist der Mensch in seinem Wahn."

Preaon, dle Redactoru!

Unele creaturi de aici despionate de totu caracterulu, de totu simtiulu de onore si umanitate, ca cari nici infernulu nu poate aruncata mai spurcate, — schimosindu cu atata obrascnicia in publicitate impregiurarile sub cari s'a intemplatu aici alegerea de primariu din 12 Martii 1882, — sub masca de anteluptatorii si apatorii interesselor romanilor de aici, se aruncara cu teribila furia asupra onestei si innocentiei familiei a domnului parochu Avramu Davidu, versandu'si asupra aceleia totu veninulu, care nu dela alegerea de primariu, ci cu multi ani inainte, adeca din alte interesete si ura vechia persecutoria, clocotea in spurcatele loru suflete.

Acestea fintie depravate, dupace'si facusera scola greco-orient. de aici cuibulu conjuratiunilor si a totu feliulu de comploturi, in cari se planuiau calile si modurile, ca cum se devina familii intregi si singuratice mai curendu sau mai tardu victim'a furiei loru, au esoperat inainte de asta cu siese luni dela venerabilulu consistoriu tinerea unui sinodu parochiale sub falsul titlu de a reintregi comitetul parochiale, in fapta inse spre a tira intr'o adunare de poporu famili'a numitului domnu parochu Davidu prin noroiulu urgiilor si alu batjocurilor.

Sinodulu condus de dnulu protopresbiteru Joau Tipeiu, se prefa cu indată dupa deschidere intr'o adunare politica turbulenta; dascalulu Zevedei Muresianu, pentru a carui rola se atitase mai inainte o massa din poporulu necult, cerendu'si cuventul, a inceputu se strige, ca parintele Avramu Davidu cu feocii densului a vendutu nati'a la sasi, ca e tradatoru de poporu si ca atatul densulu catu si alti siepte insi se se delature din comitetul parochialu, pentru ca au votatu cu sasii (?) De sine se intielege, ca cuventele resvretitorie ale acestui "omu", au produs unu sgomotu mare si o iritatii generala, asia in catu multi din poporul ridicau pumnii amerintandu si injurandu in biserica; ba ce a fostu mai multu, ducendu nenorocirea in acea adunare (sinodu nu o pocu numi) si pe domnulu invetiatoru Avramu Davidu, fiul celu mai tineru alu domnului parochu Avramu Davidu, acesta se incumeta a protesta contra unei astfelii de procederi ne mai pomenite intr'unu sinodu parochiale; dara ce a cutediatu bietulu omu? si-a scolatu asupra capului unu nuoru de insute, in catu unulu din poporu a strigatu: "apucati'l si'l dati din mana in mana."

Urmă deci conclusulu pentru alegerea de nou a intregu comitetului parochiale din motivele aduse de Muresianu, ceea ce se si facu contra dispositiuniei ven. consistoriu si contra statutului organicu, simplu numai ca se eschida unu numeru de membrui, cari inca dela inceputu au statu in calea nisuintelor marsiave ale unora pe cari acum nu voiesc a'i numi, de si acei membrui au fostu numai cu o jumetate de anu mai inainte alesi pe trei ani in comitetul parochiale.

Dupace Zevedei Muresianu si-a jocatu rol'a, au urmatu apoi unu oră-care Nicolae Lazaru (nepotu alu parochului si asesorul consistorialu Nicolae Lazaru) cu alta propunere (pe care o am la mana si e scrisa de Zevedei Muresianu) de acelu coprinsu: "ca de-ore ce parochulu Avraam Davidu cu feocii lui, (cesti din urma sunt ambii invetatori aici,) au tinutu cu sasii si au vendutu nati'a, sinodulu se hotaresca suspinderea loru din tote oficile si beneficiile bisericesci si scolare, era cu executarea acestei hotariri se se insarcinedie nou alesulu comitetu.

La acestea a pusu in fine semi-doctulu Nicolae Cusiuta corona prin urmatorea propunere erasi fabricata de complotu, ca sinodulu se tina strinsu si tare de consecuse sale sub ori-si ce impregiurari, va se dica, ca se nu se supuna consistoriului nici, se recunoscă statutul organicu, ci prim'a si ultim'a instantia se fia Sabesiu, nou alesulu comitetu parochiale se fia consistoriulu si domnulu Tipeiu metropolitulu.

Acesta fu adeca unu sinodu parochiale extraordinaru in Sabesiu.

Au nu e adeverat, dnule Redactoru, ca constituti'a nostra bisericcesca totu e minunata? — mai alesu dupa cum o intielege domnulu prota Tipeiu, conducatorul acelui sinodu.

Indata dupa acestu triumfu alu complotului se latu vestea, ca voru se se puna la port'a scolei in calea invetatorilor Daniilu si Avramu Davidu cu poterea bruta, ca se nu'i mai lase se intre in scola, dara nu s'au incercat, temendum-se, bagu sem'a, de poterea auctoritatii politice.

Prim'a activitate a nouui comitetu parochiale a fostu aceea, ca si a tinutu de a sa chiamare si competentia a sistă lefile numitilor doi invetatori fara celu mai mieu temeu. Cu aceasta ocazie a doveditul dn.

*) Pentru articlui ce esu sub acesta rubrica, redactiunea nu ia asupra sa nici-o respundere, fia aceea morală, fia dupa legile pressei. Si cu tote acestea nici asia nu amu fi facutu locu la descoperiri de scandale infrosciose precum sunt si acestea; dara intre altele mai multe, in lunile din urma ne invetia si casulu celu de mare rusine din comun'a vecina Turnisoru, ca vinu momente, in care bubele purioise cauta se fia sparte cu lantiett'a. De trei-ori venisera omenii cu acte la noi ca se le publicam, fia si numai sub acesta rubrica. Daca ne-amu fi indupicate a le publica, atunci este forte probabile, ca alte doue misiili grise nu s'aru fi mai intemplatu, bietulu preotu nu ar fi amblatu batutu si impinsu in apa, comissiuni si gendarmi nu aru fi mai trebuitu se ésa la facia locului etc. Pana candu o Dómine blastemulu acesta? Ar strigá Georgiu Lazaru.

presiedinte alu comitetului, Joau Tipeiu, o intieleptiune mare, ca ci candumu s'a facutu propunerea pentru sistarea leflor numitilor invetatori, atunci densulu — circum-spectionis causa — a parasitu scaunul presidiale si asia conclusulu s'a adusu sub presidiulu intermalu alu lui Nicolae Cusiuta; dara dupace s'a trecutu preste acésta, apoi dn. Tipeiu era si-a luatu presidiulu.

De sine se intielege, ca inca de atunci s'a protestat atat contra concluselor acelui sinodu, catu si contra sistarei arbitrarie a leflor invetatorilor Daniilu si Avramu Davidu.

Dupa cum sunt informatu, apoi ven. consistoriu, recunoscendu urgenta a celor proteste, numai decatua a si hotarit asupra loru. Dara ce folosu? ca ci conclusele acestea jacu de siése luni neespedate in cancelari'a metropolitana, si dorere ca tote plangerile si rogarile repetite in persona si in scrisu, ca se se espedie odata acelea concluse, au fostu si au remasazadarnice.

De siése luni se sufere aici unu comitetu parochiale ilegal si nerecunoscutu de consistoriu.

Aproape cinci luni sunt de candu invetatorilor Daniilu si Avramu Davidu nu li se platescu salariele pentru cari servescu si din cari trebuie se traiasca cu familiile loru, fiindu acum necessitatii a contrage imprumuturi cu interese grele spre a si sustinea casele loru.

Indesertu, ca ci nu e capu si Ddieu ca se se pota urmari respectivele concluse consistoriale din cancelari'a metropolitana; si apoi dela escel sa mitropolitulu unde se mai apelamu?

Dara neespedarea acelor concluse la timpulu sen au mai avutu inca si acelea urmari triste, ca turburarile in popor, in biserica si scola, in locu de a se asieda, au devenit si devinu pe di ce merge totu mai acute si demoralisarea poporului totu mai mare.

Cumca acésta e fapta, voi dovedi prin impartasirea numai a unui scandalu dintre celea multe cate se comitu aici mai in tote dilele.

Inainte de Bobotéz'a ce trecu acum, vreo cinci economi din popor — fostau trimisi din partea cuiva, sau lucratu din capulu loru, pana acum nu s'a potutu eruá — au amblatu din casa in casa pe la poporenii preotului Avramu Davidu, sfatuindu'i, ca in dia'o a candu va ambla acesta cu crucea, se nu'l primesca in casa, ba inca pe unii iau amerintatiu, ca daca totusilu voru primi, apoi nu va fi bine de ei.

In nóttea din 16 spre 17 Jan. a. c. misiei, pana acum inca nedescoperiti, au mangitu pareti caselor preotului Avramu Davidu si ai fiului seu Daniilu cu scănavii. In 17 Jan. an. cur. candu preotulu Davidu, insoctu de elisieriu, crasnicu, cantorul si baiati de scola,

a porntu cu crucea, indata au cursu dupa densulu ca dupa o comedia miraculosa o multime de omeni adunati din tote stradele, chiotandu, ridiandu, cotindu-se si facendu totu feliulu de batjocuri. La cornurile straderlor pe unde avea se tréca preotulu Davidu, erau plantate "ciuhie" sau "ciuhoi" (unu semnu de oprit pe campu), si ca la vreo 60 de poporenii au inceputu portile si usile ca se nu pota intrá preotulu se le botedie locuintele. In nóttea din 17 spre 18 Januariu a. c. a urmatu apoi mangiturla caselor cu urciumi a tuturor poporenilor, cati au primitu pe preotulu Davidu in case.

Plangendu-se preotulu Davidu asupra acestui nou scandal la domnula prota Tipeiu, a patit'o ca mielulu cu lupulu din fabula, adeca era preotului Davidu i s'au facutu imputari.

Videant consules ne quid autonomia detimenti capiat." 54

Bibliografia.

"Transilvania" fóia asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului roman. Anul alu XIV-lea 1883, editoru comitetulu, redactoru G. Baritiu. Ese de doue ori pe luna. Coprinde literatura, sciinta si actele de preste anu ale asociatiunei. Nrii 1 et 2 voru aparea cu finea lui Januariu. Pentru membrii cari platescu regulat cotisatiunea de 5 fl. pe anu, acestu organu alu asociatiunei se trimite gratis; pentru nemembrii costa numai 2 fl. pe anu, ince platiti inainte. Abonamentu se primește numai pe anulu in regu.

Espeditiunea se face de cate doi Nri dintru odata spre a mai cruti din spese, dupace se da gratis si respective fortele extina. Tipariu elegantu, charteia frumosă.

Din cursurile anilor 1868 si 1881 nu se mai afla nici-un exemplariu; din celealte se mai afla in biblioteca comitetului legate usioru, si se vende fiacare tomu cu cate 2 fl.

Pretiul se inainteda cu mandatul de posta de a dreptulu la comitetu in Sibiu strad'a Cisnadie Nr. 7.

Pretiurile cerealeloru

si altor obiecte de traiu au fostu la

30 Januariu st. n. in Sibiu:

Grâu, dupa calitati	1 hectolitru	fl. 5 80—6 60
Grâu, amestecat	1 "	4 60 5 40
Secara	1 "	4 20 4 40
Papusioiu	1 "	4—4 40
Ordu	1 "	1 90—2 30
Ovesu	1 "	1 40—1 60
Cartofi	1 "	8 10—
Mazare	1 "	10 11—
Linte	1 "	5 50 6 50
Fasole	1 "	50 Kilogram. 85 90—
Lardu (slanina)	50	76—78
Untura (unsore topita)	50	42 44
Carne de vita	1 "	—30
Oua de 10		

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.

Tipariul lui W. Krafft.